

σταται ἐν τῇ προκειμένῃ εἰκονογραφίᾳ, ἐκ τῆς ἐπιδείσεώς τοις, μὲ τὴν ὁποίαν κατασκευάζει τὴν φωλεάν του.

Τοῦ ράπτου ὑπάρχουσιν πολλὰ εἶδη, ἡμεῖς ὅμως θέλομεν περιορισθῇ εἰς τὸ τῆς εἰκονογραφίας μας. τὸ ὁποῖον ἀπαντᾷται εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι ἀξιοσημείωτον διὰ τὸν περίεργον τρόπον, καὶ ὃν κατασκευάζει τὴν φωλεάν του.

Ἀφοῦ ἐκλέξῃ λεπτόν τι κλωνάριον ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται εἰς τὰ ἄλλα κλάδου τινὲς, προετοιμάζει εἰδὸς τι κλωστής καὶ ἀφοῦ πλησιάσῃ πρὸς ἄλληλα τὰ χεῖλη ἐνὸς τῶν μεγάλων φύλλων τοῦ κλωναρίου, ράπτει αὐτὰ, ἀρχίζων ἀπὸ τῆς κορυφῆς πρὸς τὰ ἄνω, τὸ ῥάμπρος ἀντὶ βελόνης μετεχειριζόμενος μὲ τὴν ἐπιτηδεύουσαν, ὥστε, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, τὸ ἔργον φαίνεται, ὥστε ἐγένετο ὑπὸ ἀνθρωπίνων χειρῶν. Ἀφοῦ δὲ ἡ ῥαφὴ φθάσῃ ὑπὲρ ἄνω τοῦ ἡμίσεως τοῦ φύλλου, ὁ μικρὸς ράπτης πληροῖ τὸ ἔνδον τοῦ οὗτω σχηματισθέντος χωνίου διὰ λεπτοῦ καὶ μαλακοῦ χνούδου, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐναποθέτει τὰ ὠά του.

Οὐχὶ σπανίως μετεχειρίζεται δύο φύλλα ἀντὶ ἐνὸς, ἀλλὰ τότε εἶναι ἡναγκασμένος νὰ κάμῃ δύο ῥαφὰς, ἢ μία τῶν ὁποίων φθάνει ἕως ἐπάνω εἰς τοὺς μίσχους τῶν φύλλων, ὅπως κλεισθῇ ἐντελῶς τὸ ὅπισθεν μέρος τῆς φωλεᾶς.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὁ μικρὸς ράπτης προφυλάττει τὰ ὠά καὶ τοὺς νεοσσούς του ἀπὸ τὰ πολυάριθμα εἶδη τῶν πιθήκων, σκυῶν καὶ ὄρνεων, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται εἰς τὰ θερμὰ ἐκεῖνα καὶ δαυώδη κλίματα. Πόσον ἀγαθὸς καὶ προνοητικὸς φαίνεται ὁ οὐράνιος ἡμῶν Πατὴρ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἐλάχιστα καὶ ἀδυνατώτατα τῶν πλασμάτων του, προικίσα· αὐτὰ μὲ ἐνστικτον ἐπιδειξιότητα, διὰ τῆς ὁποίας δύνανται νὰ προφυλάττωνται ἀπὸ τοὺς πολυαριθμούς ἐχθρούς των καὶ νὰ ἀπολαύωσι τῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς, δι' ἣν ἐδημιουργήθησαν!

ΑΔΥΝΑΜΙΑ.

Κύριός τις ἔδειξε ποτὲ εἰς τινά φίλον του ἄνθρωπον σιδηρουργὸν φέροντα πολλὰ δακτυλίδια· αὐτὸς δὲ ἀντὶ νὰ ἐξιπασθῇ, ἀπεκρίθη· « Αἶ! φίλε μου, τοῦτο εἶναι ἀσφαλὲς σημεῖον ἀδυναμίας, διότι ὅπου γίνεταί χρησις στεφάνων, ἐκεῖ βεβαίως ὑπάρχει ἀδυναμία!

ΥΓΙΕΙΝΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ.

- 1) Οὐδέποτε ἔσο ἀργός.
- 2) Κόπταζε πάντοτε πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα.
- 3) Ἀπόκτησον ἓνα ἀληθῆ φίλον.
- 4) Συλλογίζου περὶ σεαυτοῦ.

ΒΟΥΣ Ο ΜΟΣΧΟΒΟΥΛΟΣ ἢ ΜΟΣΧΑΤΟΣ.

Οἱ μικροὶ ἀναγνώσται τῆς ἐφημερίδος τῶν Παίδων ἔχουσιν ἐνώπιόν των τὴν εἰκονογραφίαν ὡραίου τινὸς ζώου, τὸ ὁποῖον ὁμοιάζει μὲ τὸν βρῦν καὶ μὲ τὴν κριὸν, καὶ διὰ τὴν ὁποίαν διαδίδει ὀσμὴν μόσχου ὠνομάσθη μωσχοβόλος ἢ μωσχατός.

Τὸ ζῶον τοῦτο κατοικεῖ τὰ βορειότερα μέρη τῆς Βορείου Ἀμερικῆς καὶ εἶναι τρόπον τινὰ ὁ σύνδεσμος μεταξὺ τοῦ βοῦς καὶ τοῦ προβάτου· εἶναι δὲ ἴσο· μὲ διετὴ ὀσμάλιν πέντε ἡμισυ ποδῶν τὸ μήκος καὶ ζυγίζει περὶ 700 λίτρας ἢ 250 περιπού δακάδας.

Τὰ κέρατα εἶναι, ὡς φαίνεται, πεπλατυσμένα κατὰ τὴν βάσιν, καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀνέρχονται πρὸς τὰ ἄνω, ἔπειτα κατέρχονται πρὸς τὰ κάτω καὶ πάλιν ἀνέρχονται ὑπὸ γωνίαν ὀξείαν καὶ ἀπολήγουσιν εἰς δέξυ.

Ὁλόκληρον τὸ ζῶον εἶναι κεκαλυμμένον ὑπὸ μακροῦ καὶ λεπτοῦ μαλλίου, τὸ ὁποῖον κατέρχεται μέχρι τῶν ποδῶν του καὶ τῷ δίδει τὴν ὁμοιότητα πρὸς τὸ πρόβατον· εἶναι δὲ ταχὺ καὶ γενναῖον καὶ προσβάλλει ἀφόβως τοὺς κυνηγούς, ὅταν στενοχωρηθῇ· ἀνέρχεται δὲ εἰς κρημνώδεις τόπους καὶ τρέχει μὲ εὐκολίαν καὶ ἐπιδειξιότητα ἐπὶ τῶν βράχων, ὡς τὰ αἰγίδια.

Τὸ κρέας του, ἐκτὸς τοῦ χρόνου τῆς ὀχείας εἶναι τρυφερὸν καὶ νόστιμον καὶ τρώγεται μετὰ πολλῆς ὀρέξεως ἀπὸ τοὺς Ἑσκιμῶ (Αὐτόχθονας). Ἐν μόνον δείγμα ταταρχευμένου τοῦ παραξένου τούτου ζώου εὐρίσκεται εἰς τὸ μουσεῖον τῆς Φιλαδελφίας, δωρηθὲν ὑπὸ τοῦ περιφήμου περιηγητοῦ τοῦ ἀρκτικού πόλου Δόκτορος Κάνη (Kane). Εὐρέθησαν ὅμως σκελετοὶ αὐτοῦ ἀπολιθωμένοι εἰς διάφορα μέρη τῆς ἀρκτικής Ἀμερικῆς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Οἱ ἀπαιτοῦντες παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων ἀπαντήσεις εἰς τὰς ἐπιστολάς των, εἰδοποιούνται, ὅτι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ζητουμένων πρέπει νὰ θεωρῶσιν ὡς ἀρκούσαν ἀπάντησιν. **Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.**